

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԵԾ ՅՈՐԵԼԵԱՆԸ 413 - 1513 - 1913

1. ՅՈՐԵԼԵԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ ԱՆԱԹՈՒԿ ԳՈՒԷՃԻ ՄԷՋ

«Շաւարշան» Ա. Գոլէճի հայ ուսանող. միութիւնը գործակցութիւնը ունենալով «Շուշան» աշակերտուհիներու միութեան, Հոկտ. 12/25 ին սարքեց փառաւոր և շքեղ հանդէս մը ի պատիւ Հայ գիրերու գիւտին 1500 ամեայ և Հայ ապագրութեան 400 ամեայ զոյգ Յորելեաններուն:

Հանդէսը տեղի ունեցաւ Ա. Գոլէճի սրահին մէջ, երկիւղեան ժամը 7 (Ը. Ե.): Ներկայ էր Գոլէճի հայ շրջանակը ամբողջութեամբ, ներկայ էին նաև Յոյն և Ռուս սեսուցչութեան և ուսանող. միութեանց ներկայացուցիչները, միտմնարները, քաղաքի պաշտօնական մարմինները, ուսանողական դաշնագան միութիւններու ներկայացուցիչները և այլն, կազմելով մօտաւորապէս 800 հոգիներից բաղմութիւն մը:

Ուշագրաւ էր սրահին և մասնաւորապէս բեմին զարդարանքը նուրբ և վայելուչ, և վերտառութիւնները ամեն վիճակները պարզող:

Բեմին վրայ տեղ զրաւած էին, նախագահէն և օրուան բանախօսներնէ զատ Յարանուանութեանց ներկայացուցիչներն և Գոլէճի անուշը:

Հանդէսը բացուեցաւ «Բամբ Որոտան» քայլերգով որ երգուեցաւ «Շաւարշան» ի և «Շուշան» ի միացեալ երգիչ խումբին կողմէ Պ. Մ. Իյէճեանի առաջնորդութեան տակ: Ապա ընկերակցութեան նախագահը Բրոֆ. Յ. Յ. Մանխասճեանն որ հանդէսին կը նախագահէր՝ հետեւեալը խօսեցաւ իր «բացման խօսք»:
«Այս ազգային մեծ յորելեանները ամենու համար ամենուրեք պատրաստութիւններ կը տեսնուին հասարակութիւններու և միութիւններու կողմէ:

«Շաւարշան» իրը զրական կազմակերպութիւն երբէք անապրեր չէր կրնար գանուիլ զրական այս փառապանծ Յորելեաններուն հանդէսը: Ուստի ան նախ ջանաց քաղաքի հատուածներուն հետ միանալով համազգային հանդէս մը սարքել, սակայն երբ ժամանակի և տեղի անյարմարութիւնները խոչընդոտ հանդիսացան իւր նախկին փափաքին, ան այժմ կուգայ իւր շրջանակին մէջ տօնել զոյգ Յորելեաններն կարկի փառաւորութեամբ և շքեղութեամբ»: Նախագահը յայտագրին անցնելէ առաջ իւր շնորհակալութիւններն յայտնեց այն ամենուն որոնք իրենց աշխատութեան բաժիններն բերած էին հանդէսին և նոյնպէս ներկաներուն սրանք մեծ ուրախութեամբ փութացած էին ներկայ դասուելու:

Յետոյ ըստ յայտագրին բանախօսեց Բրոֆ. Վ. Յ. Յակոբեան, նիւթ ունենալով «Հայ Գիրը»: Ումէ վերջ Միս Մորլի դաշնակի վերայ երաժշտական գեղեցիկ կտոր մը նուագեց:

Պր. Բ. Շիշմանեան կարգաց «Սուրբ Մեարոյ» խորագրով առաջադիեալ բանաստեղծութիւն մը, զոր գրած էր Պր. Լ. Լուսիկեան սոյն հանդէսին համար: Վերև յիշուած երգիչ խումբը երգեց «Լուսեց Ամպերը»: Ումէ վերջ խօսեցաւ Տիար Գ. Օզանեան նիւթ ունենալով «Հայ Տպագրութիւնը»: Գահակի վրայ կտոր մը նուագուեցաւ Օր. Բ. Մանխասճեանի կողմէ: Ապա Պր. Գ. Նահապետեան արաստանեց ըզգայուն շեշտերով Գանիէլ Վարուժանի «Լոյսը»: Ումէ վերջ հանդէսին վերջին բանախօսը, Բրոֆ. Գ. Յ. Կիւլեան ճառախօսեց նիւթ ունենալով «Գիրին դերը»: Յայտագիրը վերջ

գտաւ Կոմիտաս վարդապետի «Սոնա ետր»
 երգով, զոր երգիչ խումբը երգեց արժա-
 նանալով հանդիսականներու բուռն ծափա-
 հարութեան: Հուսկ յետոյ երբ հանդիսա-
 կաններն կը ցրուէին, դուրսը, հրախաղե-
 րու, հրավառութիւններու, խանդավառ
 ծափերու և կեց'ցէներու մէջէն կը նուազ-

ուէր, «Շաւարշան»ի նուազախառ միջին կող-
 մէ, ընկերակցութեան քայլերգը: Եր հան-
 դէսին կուտար վերջին փայլ մը և հանդի-
 սականներուն ոգեւորութիւն:

«Նոր-Այգ»ի շնորհաւորութիւններն:

(Ի ստորեւ կը հրատարակենք ճառերը):